

си отпети? Или какво ще даде чоловѣкъ за размѣна на душа-та си? Защото синъ човѣческий ще даде вѣка слава-та на Отца своего сѧхъ Ангелы-ты си; и тогава ще заплати сѣкомъ спорѣдъ дѣла-та мъ. Истина ви казвамъ: има нѣкои отъ стоящи-ты тѣка, които нѣма да вѣсатъ смъртъ, додѣ не видатъ сына човѣческаго, че идѣ вѣ царство-то си.

Въ петъкъ на и: недѣла,  
отъ Матдæя начало 71.

**В**ъ нова врѣма, попытаха Іисусъ ученици-ти мъ, и дѣла-ха: защо казватъ книжовници-ти, че трѣба по напрѣдъ Иліа да даде? Я Іисусъ отговори и рече имъ: Истина, че Иліа ще даде по напрѣдъ, и ще устрои сичко. Но казватъ ви, че Иліа вѣкъ даде, и не го познаха; но направиха съ него каквото шаха; така и синъ човѣческий ще пострада отъ тѣхъ. Тогава размѣха ученици-ти, че за Іоанна крестителя имъ рече. И когато додоха при народа, пристъпиха до него чоловѣкъ нѣкои, които мъ са кланаше, и дѣлаше: Господи! помилуй сина ми: защото на новы мѣсяци са вѣснива, и злѣ страда; понеже много пѫти пада вѣ огъна, и много пѫти вѣводата. И доведохъ го при ученици-ти твои, и неможаха да го исцѣлатъ. Я Іисусъ отвѣща и рече: О роде невѣрныи, и развращенныи! до кога ще вѣда съ васъ? до кога ще ви тѣрпѣ? доведете

ми го тѣка. И запрѣти мъ Іисусъ, и излѣзе изъ него вѣскъ-ти; та оздрави момче-то отъ она часъ.

Въ събота на и: недѣла,

Отъ Матдæя, начало 47.

**Р**ече Господъ: Който не е съ мене, той е противъ мене; и който не събира съ мене, той распилава. За това ви казвамъ: сѣкой грѣхъ и хѣла ще са прости на човѣци-ты; хѣла-та обаче противъ Адѣха не ще са прости на човѣци-ты. И който рече слово противъ Сына човѣческаго, ще мъ са прости, но който рече противъ Адѣха Свата го, нѣма да мъ са прости, нито вѣ тол вѣкъ, нито вѣ вѣдженіа. Или направете дѣрвото добро, и рожва-та мъ добра: или направете дѣрвото лошо, и рожва-та мъ лоша: защото дѣрвото отъ рожва-та са познава. Рожвь єхиднини! какъ можете да говорите добро, като сте лѣкавы? защото отъ прѣпъленіето на сърдце-то говоратъ уста-та. Добрый чоловѣкъ отъ добро-то съкровище на сърдце-то износа добрины-ты: а лѣкавый чоловѣкъ отъ лѣкако-то съкровище износа злины-ты. И дѣламъ ви: че за сѣкомъ рѣчъ праздна, коа-то рѣкѫтъ човѣци-ти, че даджатъ отвѣтъ за неа вѣ денъ сѫдный. Защото отъ дѣлмъ-ты си ще са оправдаашъ, и отъ дѣлмъ-ты си ще са осуждиашъ.